

വെളിച്ചം റമദാൻ 2022

വെളിച്ചം സൗദി ഓൺലൈൻ വുൾആൻ പഠന പദ്ധതി

റമദാൻ 3

സുറത്ത് ദാരിയാത്ത്

ആയത്ത് 47 മുതൽ 60 വരെ

Velicham Online

 velichamonline.islahiweb.org
velichamsaudionline.com

സൗദി ഇന്ത്യൻ ഇസ്‌ലാഹി സെന്റർ

 facebook.com/velichamsaudionline youtube.com/velichamsaudionline

വിഭാഗം- 3

﴿47﴾ ആകാശമാകട്ടെ, നാമതിനെ (ശക്തിയും വൈദഗ്ദ്ധ്യവുമായ) കരങ്ങളാൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. നാം വിപുലമായ കഴിവുള്ളവർ തന്നെയാണ്താനും.

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا

لَمُوسِعُونَ

﴿48﴾ ഭൂമിയാകട്ടെ, നാമതിനെ (പരത്തി) വിരിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ആ (വിരിപ്പ്) വിതാനിച്ചവർ വളരെ നന്നായിട്ടുണ്ട്!

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَهَا فَنِعْمَ

الْمَهْدُونَ ﴿٤٨﴾

﴿49﴾ എല്ലാ വസ്തുക്കളിൽനിന്നും തന്നെ, രണ്ട് ഇണകളെ നാം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ ഉറ്റാലോചിക്കുവാൻ വേണ്ടി.

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ

لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾

﴿50﴾ (പറയുക:) ആകയാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് (അയോർത്ഥം) ഓടിച്ചെല്ലുവിൻ. നിശ്ചയമായും ഞാൻ, നിങ്ങൾക്ക് അവന്റെ അടുക്കൽനിന്ന് സ്പഷ്ടമായ ഒരു താക്കീതുകാരനാകുന്നു.

فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ

مُبِينٌ ﴿٥٠﴾

﴿51﴾ അല്ലാഹുവിനോടൊപ്പം മറ്റൊരു ആരാധ്യനെ നിങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് അവന്റെ അടുക്കൽനിന്ന് സ്പഷ്ടമായ ഒരു താക്കീതുകാരനാകുന്നു.

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي

لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥١﴾

﴿47﴾ وَأَلْسِنًا ആകാശത്തെ ബَيِّنَاتٍ നാമതിനെ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു കരങ്ങളാൽ (ശക്തിയോടെ) وَإِنَّا നിശ്ചയമായും നാം لَمُوسِعُونَ (വിപുലമായ) കഴിവുള്ളവർ തന്നെ, വിശാലപ്പെടുത്തുന്ന ﴿48﴾ وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെ فَرَشْنَهَا നാമതിനെ വിരിച്ചു, വിരിപ്പാക്കി فَغَمَّ അപ്പോൾ വളരെ നന്നായിരിക്കുന്നു وَالْمَهْدُونَ വിതാനിച്ചവർ, (തൊട്ടിലാക്കി) സൗകര്യപ്പെടുത്തിയവർ ﴿49﴾ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുക്കളിൽ നിന്നും خَلَقْنَا നാം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു زَوْجَيْنِ രണ്ട് ഇണകളെ لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളായേക്കാം, ആകുവാൻ വേണ്ടി تَذَكَّرُونَ ഉറ്റാലോചിക്കും, ഓർമ്മിക്കും ﴿50﴾ فَفِرُّوا ആകയാൽ നിങ്ങൾ ഓടിച്ചെല്ലുക (അഭയം തേടുക) إِلَى اللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് مِنْهُ അവകൾ നിന്ന് نَذِيرٌ مُّبِينٌ സ്പഷ്ടമായ താക്കീതുകാരനാണ് ﴿51﴾ وَلَا تَجْعَلُوا നിങ്ങൾ ആക്കരുത്, ഏർപ്പെടുത്തരുത് مَعَ اللَّهِ അല്ലാഹുവോടൊപ്പം, കൂടെ آخَرَ വേറെ ആരാധ്യനെ لَكُمْ നിശ്ചയ

മായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് مِنْهُ അവകാശമില്ലാതെ സ്പഷ്ടമായ താക്കീതുകാരനാണ്.

കരംഅഥവാ കൈഎന്നർത്ഥമായ ذِي എന്ന പദത്തിന്റെ ബഹുവചനമാണ് ذِيءُ എന്ന വാക്ക്. ശക്തി, ഊർജ്ജമുള്ള അർത്ഥങ്ങളിലും അത് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. വളരെ ശക്തിയോടും, നൈപുണ്യത്തോടും കൂടി അതിഭീമമായ ആകാശങ്ങളെ സ്ഥാപിച്ചത്, വളരെ സൗകര്യത്തോടെ വിഹരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഭൂമിയെ പരത്തി വിതാനിച്ചതും, അവയിലെ വസ്തുക്കളെയെല്ലാം ഇണകളും തൂണുകളുമാക്കി സൃഷ്ടിച്ചതും ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവയുടെയെല്ലാം സ്രഷ്ടാവും കർത്താവും അല്ലാഹുവിനേക്കാൾ പശ്ചാത്തപിച്ച് മടങ്ങി അഭയം പ്രാപിക്കുവാനും അവനെമാത്രം ആരാധനാക്കി സ്വീകരിക്കുവാനും അല്ലാഹു ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയാണ്. ഈ ദൗത്യം നിർവ്വഹിക്കുവാനും, അതിനെ ധിക്കരിക്കുന്നവർക്ക് നേരിടുവാനിരിക്കുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളെപ്പറ്റി മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുവാനും വേണ്ടി അവൻ നിയോഗിച്ചയച്ച താക്കീതുകാരനാണ് -റസൂലാണ്- നബി തിരുമേനിﷺ എന്ന് ആവർത്തിച്ചുണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

അല്ലാഹു ഏകനാണ്, അവൻ ഇണയില്ല, തുണയില്ല, അവനെപ്പോലെ മറ്റൊന്നും ഇല്ല. സൃഷ്ടികളാകട്ടെ, എല്ലാം ഇണയും തുണയുമായിട്ടാണുള്ളത്. നോക്കുക; സൂര്യനും ചന്ദ്രനും, രാവു പകലും, നല്ലതും ചീത്തയും, ആകാശവും ഭൂമിയും, ചെറുതും വലുതും, ആണും പെണ്ണും, കാടനും നാടനും, കരയും കടലും, ജീവിതവും മരണവും, ഇഹവും പരവും, ഇങ്ങനെ ഒന്നിനൊന്ന് ഇണയും, ഒന്നിനൊന്ന് തുണയും ഇല്ലാത്തതില്ല. നിശ്ചയമായും ഉറ്റോലോചിക്കുന്നവർക്ക് ഇതിനെല്ലാം വളരെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. നിശ്ചയം.

(52) അപ്രകാരം (തന്നെ) ഇവരുടെ മുമ്പുള്ളവർക്ക് ഒരു റസൂലും തന്നെ വരികയുണ്ടായില്ല (ഇവർ) ഒരു ജാലവിദ്യക്കാരനാണ്, അല്ലെങ്കിൽ ഭ്രാന്തനാണ് എന്ന് പറയാതെ!

كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ

مَجْنُونٌ ﴿٥٢﴾

(53) ഇതിനെപ്പറ്റി അവർ അന്വേഷിച്ചു വന്നിട്ടുണ്ട് (അഥവാ സദുപദേശം) ചെയ്തിരിക്കുകയാണോ?! (ഇല്ല) എങ്കിലും അവർ അതിക്രമികളായ ജനങ്ങളാകുന്നു.

أَتَوْا صَوًّا بِهِ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ

طَاغُونَ ﴿٥٣﴾

﴿54﴾ ആകയാൽ, നീ അവരിൽനിന്ന് (തിരിഞ്ഞു) മാറിക്കൊള്ളുക. എന്നാൽ, നീ ആക്ഷേപിക്കപ്പെടുന്നവനല്ല.

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ

﴿55﴾ (ഉപദേശം നൽകി) ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക. നിശ്ചയമായും ഓർമ്മിപ്പിക്കൽ [ഉപദേശം] സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ഫലം ചെയ്യും.

وَذَكَّرَ فَإِنَّ الذِّكْرَى تَنْفَعُ

الْمُؤْمِنِينَ

﴿52﴾ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ചെന്നിട്ടില്ല مَا آتَى അവരുടെ മുന്പുള്ളവർക്ക് مِنْ رَسُولٍ ഒരു റസൂലും إِلَّا قَالُوا أَوْحَيْنَا لَهُمْ جَاءل വിദ്യക്കാരനാണ് അല്ലെങ്കിൽ ഭ്രാന്തനാണ് (എന്ന്) ﴿53﴾ أَتَوَّصَوْا അവരന്യോന്യം വസിയ്ക്കുന്നത് (ഉപദേശം, നിർദ്ദേശം) നൽകിയിരിക്കുന്നുവോ بِهِ ഇതിനെപ്പറ്റി هُمْ എങ്കിലും അവർ قَوْمٌ ഒരു ജനതയാണ്, ജനങ്ങളാണ് طَائِفَةٌ അതിക്രമികളായ, ധിക്കാരികളായ ﴿54﴾ فَتَوَلَّ ആകയാൽ നീ തിരിഞ്ഞുപോരുക, വിട്ടുമാറുക عَنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്, അവരെവിട്ട് فَمَا أَنْتَ എന്നാൽ നീ അല്ല بِمَلُومٍ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടവൻ ﴿55﴾ وَذَكَّرَ ഓർമ്മിപ്പിക്കുക (ഉപദേശിക്കുക)യും ചെയ്യുക فَإِنَّ الذِّكْرَى നിശ്ചയമായും ഓർമ്മിപ്പിക്കൽ, ഉപദേശം تَنْفَعُ ഉപകരിക്കും, ഫലം ചെയ്യും الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക്

സാരം: മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ സമുദായങ്ങളെല്ലാം അവരവർക്ക് വന്നിരുന്ന റസൂലുകളെ നിഷേധിക്കാതെയും അവർ ജാലവിദ്യക്കാരാണെന്നും ഭ്രാന്തൻമാരാണെന്നും പറയാതെയും വിട്ടിട്ടില്ല. അതുപോലെ ഈ അവിശ്വാസികളും പറയുന്നുവെന്നേയുള്ളൂ. ഇവരുടെ ഐക്യരൂപം കണ്ടാൽ, ഓരോ സമുദായവും തങ്ങളുടെ പിൻഗാമികൾ അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ വസിയ്ക്കാനും നിർദ്ദേശവും നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നുതോന്നും. പക്ഷേ, അതൊന്നുമില്ല. എല്ലാവരും ധിക്കാരികളും അതിക്രമികളുമാണെന്നുമാത്രം. അതുകൊണ്ടാണവർ ഉപദേശം ചെയ്യാനുള്ളൊത്തത്. ആകയാൽ നീ അവരുടെ കാര്യത്തിൽ മനസ്സു മുട്ടി വിഷമിക്കേണ്ടതില്ല. അവരെ വിട്ടുമാറി നിന്നുകൊള്ളുക. എന്നാലും ഉപദേശം തുടർന്നുചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കണം. അവർക്ക് ഫലം ചെയ്തില്ലെങ്കിലും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചവർക്കും, സ്വീകരിക്കുവാൻ സന്നദ്ധതയുള്ളവർക്കും ഫലം ചെയ്യുന്നതാണ്.

﴿56﴾ ജിന്നിയനെയും, മനുഷ്യനെയും അവർ എന്നെ ആരാധിക്കുവാൻ വേണ്ടിയല്ലാതെ ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല.

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

لِيَعْبُدُونِ

(57) അവരിൽനിന്ന് യാതൊരു ഉപജീവനവും ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. അവർ എനിക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുവാനും ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.

مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ

أَنْ يُطْعَمُونِ

(58) നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു തന്നെയാണ് ഉപജീവനം നൽകുന്നവൻ, ശക്തിയുള്ളവൻ, ബലവത്തായുള്ളവൻ.

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ

الْمَتِينِ

(56) وَالْإِنْسَ (ഭൂതവർഗത്തെ) ജിന്നിനെ (സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല) وَمَا خَلَقْتُ (ഇൻസിനെ (മനുഷ്യവർഗത്തെ)യും) إِلَّا لِيَعْبُدُونِ അവരെണെ ആരാധിക്കുവാനല്ലാതെ **(57)** مَا أُرِيدُ അവരിൽനിന്ന് **(57)** مَا أُرِيدُ അവരിൽനിന്ന് **(57)** مَا أُرِيدُ ഒരു ഉപജീവനവും, ആഹാരവും وَمَا أُرِيدُ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുമില്ല **(57)** مَا أُرِيدُ അവരെനിക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുവാൻ **(58)** إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു **(58)** إِنَّ اللَّهَ അവൻ തന്നെ **(58)** إِنَّ اللَّهَ ഉപജീവനം (ആഹാരം) നൽകുന്നവൻ **(58)** إِنَّ اللَّهَ ശക്തിയുള്ളവൻ **(58)** إِنَّ اللَّهَ ബലപ്പെട്ടവൻ, ബലവത്തായവൻ

ഈ ലോകത്ത് അല്ലാഹു കണക്കറ്റ വസ്തുക്കളെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ജീവവസ്തുക്കളും അല്ലാത്തവയും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഓരോന്നിന്റെ അസ്തിത്വത്തിനും, നിലനിൽപ്പിനും ആവശ്യമായ ചില പ്രകൃതിനിയമങ്ങളും അവർതന്നെ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ജീവവർഗങ്ങളിൽ ബുദ്ധിജീവികളായ രണ്ട് വർഗമാണ് ജിന്നിനെന്ന ഭൂതവർഗവും, ഇൻസിനെന്ന മനുഷ്യവർഗവും. അവരും അവരുടേതായ ചില പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾക്ക് വിധേയർ തന്നെ. ആ നിയമങ്ങളെ അതിലംഘിക്കുവാൻ അവർക്കും സാധ്യമല്ല. പക്ഷേ, നല്ലതും ചീത്തയും തിരിച്ചറിയുവാനുള്ള വിശേഷബുദ്ധി (العقل)യും, വേണ്ടത് തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള ഇച്ഛാസ്വാതന്ത്ര്യം (الإختيار)വും അവരുടെ സവിശേഷതയാണ്. ബുദ്ധിയുടെ പോരായ്മയും, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ വരുന്ന പാകപ്പിഴവുകളും പരിഹരിക്കുന്നതിനായി, നന്മയുടെ മാർഗം ഇന്നതാണെന്നും, തിന്മയുടെ മാർഗം ഇന്നതാണെന്നും പ്രവാചകൻമാർ മുഖേന അവർക്ക് അല്ലാഹു വിവരിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇക്കാരണത്താൽ, അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച പ്രകൃതി നിയമങ്ങൾക്ക് ഇതരജീവികളെപ്പോലെതന്നെ വിധേയരാകുവാൻ നിർബന്ധിതരാണെന്നുള്ളതിന് പുറമെ, പ്രവാചകൻമാർ മുഖേനയുള്ള നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾക്ക് കൂടി വിധേയരാകുവാൻ ജിന്നും മനുഷ്യനും ബാധ്യസ്ഥരായിത്തീരുന്നു.

മനുഷ്യനും ജിന്നും ഇതരജീവികൾക്കില്ലാത്ത പ്രകൃതി സ്വഭാവത്തോടു കൂടിയവയായതുകൊണ്ട് അവയിൽനിന്നൊന്നും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ലക്ഷ്യം ആ രണ്ടുകൂട്ടരുടേയും സൃഷ്ടിപ്പിൽ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കണമല്ലോ. ആ ലക്ഷ്യമാണ് 56 -ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അതെ ജിന്നിനെയും ഇൻസിനെയും അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത് അവർ അവൻ ആരാധന (ഇബാദത്ത്) ചെയ്യാൻ വേണ്ടിയല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനുമല്ല. ഇതല്ലാതെ, അവരിൽനിന്ന് ആഹാരമോ മറ്റുവല്ല കാര്യമോ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല, അതിന് അവന് ആവശ്യവുമില്ല എന്ന് തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ എടുത്തുപറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സുറത്ത് ഇബ്റാഹീം 8 ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ان تكفروا انتم ومن في الأرض جميعا فإن الله لغني حميد - ابراهيم (നിങ്ങളും ഭൂമിയിലുള്ളവർ മുഴുവനും അവിശ്വസിക്കുന്നതായാലും നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ധന്യനും സ്തുത്യർഹനും തന്നെയാകുന്നു.)

ഇബാദത്ത് (العبادة) എന്നാൽ അങ്ങേയറ്റം താഴ്മയും ഭക്തിയും പ്രകടമാക്കുക (اظهار غاية التذلل والخشوع) എന്നത്രെ. ഈ അർത്ഥം ഉദ്ദേശിച്ചാണ് നാം -മുസ്ലിംകൾ- ഇബാദത്ത് എന്ന അറബിവാക്കും ആരാധന എന്ന മലയാളവാക്കും സാധാരണ ഉപയോഗിച്ച് വരുന്നതും. കൂർആന്റെ പ്രത്യേക നിഘണ്ടുവായ അൽമുഹ്റദാത്തിൽ ഇമാംറാഗിബ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ചിലവരികൾ ഇവിടെ അറിയുന്നത് നന്നായിരിക്കും. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: العبودية (അതേ ധാതുവിന്റെ മറ്റൊരു രൂപമായ ഉബുദിയ്യത്ത്) എന്നാൽ താഴ്മ പ്രകടമാക്കുക (اظهار التذلل) എന്നാണ്. അതിനെക്കാൾ അർത്ഥവത്തായതാണ് العباد (ഇബാദത്ത് എന്ന രൂപം). കാരണം, അത് അങ്ങേയറ്റത്തെ താഴ്മ പ്രകടിപ്പിക്കൽ (غاية التذلل) ആകുന്നു. അങ്ങേയറ്റത്തെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ആളേ അതിന് അവകാശപ്പെടുകയുമുള്ളൂ. ഇതാകട്ടെ, അല്ലാഹുവാണ്താനും. അതുകൊണ്ടാണ് അവന്നല്ലാതെ ഇബാദത്ത് ചെയ്യരുതെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇബാദത്ത് രണ്ടുതരം ഉണ്ട്. ഒന്ന്: കീഴ്പെടുത്തൽ (പ്രകൃതി നിയമങ്ങൾക്ക് വിധേയരായിരിക്കൽ) മുഖേനയുള്ള ഇബാദത്ത് (عبادة بالتسخير) ഇതിനെപ്പറ്റി സുജുദിന്റെ വിവരണത്തിൽ നാം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (ഈ ഇബാദത്ത് മനുഷ്യർക്ക് മാത്രമുള്ളതല്ല, എല്ലാ ജീവികൾക്കും, നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കൾക്കും പൊതുവെ ഉള്ളതാണ് എന്നാണ് അവിടെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്.) മറ്റൊന്ന്: സ്വേച്ഛ പ്രകാരം ഉണ്ടാകുന്ന ഇബാദത്ത് (عبادة بالإختيار) ഇത് ബുദ്ധിജീവികളാരോ അവർക്കുള്ളതാണ്. നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന് ഇബാദത്ത് ചെയ്യുവിൻ എന്നും, അല്ലാഹുവിന് ഇബാദത്ത് ചെയ്യണം എന്നും (اعبدوا ربكم ، واعبدوا الله) മറ്റുമുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ ഈ ഇബാദത്തിനാണ് കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്. (المفردات)

ഈ ഉദ്ധരണിയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ചില സംഗതികൾ നമുക്ക് ഇവിടെ മനസ്സിലാക്കാം:

1) ഉബൂദിയ്യത്തും (العَبُودِيَّةُ) ഇബാദത്തും (الْعِبَادَةُ) ഒന്നല്ല. രണ്ടും രണ്ടാണു്.

2) ഇബാദത്തിൽ രണ്ട് വിഭാഗമുണ്ട്. പ്രകൃതി നിയമങ്ങൾക്ക് വിധേയരായിരിക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ളതും, എല്ലാ സൃഷ്ടികളും പൊതുവിൽ സ്വയം അംഗീകരിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതമായിട്ടുള്ളതുമാണു് ഒന്ന്.

3) ബുദ്ധിജീവികളിൽ നിന്നു് അവരുടെ ഇച്ഛപ്രകാരം ഉണ്ടായിത്തീരേണ്ടുന്നതും, അങ്ങേയറ്റം താഴ്മയും ഭക്തിയും പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ളതുമാണു്. മറ്റൊന്ന്

4) ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും ഉള്ളവരെല്ലാം അനുസരണപൂർവ്വമോ നിർബന്ധപൂർവ്വമോ അല്ലാഹുവിനു് സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം ചെയ്യുന്നു ۱۵: الخ-الرعد: 15 എന്ന കൂർആൻ വാക്യം ആദ്യം പറഞ്ഞ (കീഴ്പെടുത്തൽ കൊണ്ടുള്ള) ഇബാദത്താണു് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതു്.

5) ഈ സൂറത്തിലെ 56 -ാം വചനത്തിലും അല്ലാഹുവിനു് ഇബാദത്തു് ചെയ്യാൻ കൽപിക്കുന്ന മറ്റ് വചനങ്ങളിലും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്ന ഇബാദത്തു് രണ്ടാമതു് പറഞ്ഞ (ഇച്ഛയനുസരിച്ചു് ചെയ്യുന്ന) ഇബാദത്തുമാകുന്നു.

ഉബൂദിയ്യത്തിനു് അടിമത്തം എന്നും, ആദ്യത്തെ വിഭാഗം ഇബാദത്തിനു് കീഴ്പെടുക എന്നും, രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗം ഇബാദത്തിനു് ആരാധന എന്നുമാണു് വിവർത്തനം നൽകപ്പെടാറുള്ളതും, പൊതുവിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നതും. എന്നാൽ, ആരാധനയാകുന്ന ഇബാദത്തിനും ചിലർ, അടിമത്വം, കീഴ്പെടൽ, അനുസരിക്കൽ എന്നൊക്കെ അർത്ഥം നൽകിക്കാണാറുണ്ടു്. ഭാഷാപരമായി മാത്രം നോക്കുമ്പോൾ ഇതു് തെറ്റാണെന്നു് സ്ഥാപിക്കുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടെങ്കിലും, അത് കൂർആൻ്റെയും ഇസ്ലാമിക പ്രമാണങ്ങളുടെയും താൽപര്യങ്ങൾക്കു് നിരക്കാത്തതാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ഈ വസ്തുത മനസ്സീരുത്താതെയോ അറിയാതെയോ ആണു് പലരും ഇങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങൾ ഇബാദത്തിനു് കൽപിക്കാറുള്ളതെങ്കിലും മറ്റ് ചിലർ തങ്ങളുടെ ആശയങ്ങൾ സാധിക്കുവാനുള്ള മാർഗമെന്ന നിലക്കായിരിക്കും അതു് സ്വീകരിക്കുന്നതു്. (ഇബാദത്തിൻ്റെ അർത്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ച് സു: ഫാത്തിഹയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റും നാം വിശദമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ആരാധനയാകുന്ന ഇബാദത്തു് അല്ലാഹുവിനു് മാത്രമേ പാടുള്ളു. ഇതാണു് കൂർആൻ അടിക്കടി പ്രതിപാദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തൗഹീദ്. അല്ലാഹുവിലുള്ള ശരിയായ വിശ്വാസവും, അവനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവും, അവനോടുള്ള ഭക്തിയും കൂടാതെ ഇബാദത്തു് സാക്ഷാൽകരിക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല. അതുകൊണ്ടാണു് 56 -ാം

വചനത്തിൽ ليعدون (അവർ എന്നെ ആരാധിക്കുവാൻ വേണ്ടി) എന്ന വാക്കിന് ചില മുഹമ്മസ്സിറുകൾ ليعرفون (എന്നെ അറിയുവാൻ വേണ്ടി) എന്നും വേറെ ചിലർ ليوحدون (എന്നെ മാത്രം ആരാധിക്കുവാൻ എന്നും, മറ്റു ചിലർ ليخضعوا لي (എനിക്ക് താഴ്മ ചെയ്യാൻ) എന്നുമൊക്കെ വ്യാഖ്യാനം കൊടുത്ത് കാണുന്നത് ഇതൊന്നും ഇബാദത്തിന്റെ അർത്ഥത്തിലുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസമോ ഭിന്നിപ്പോ അല്ല. മേൽവിവരിച്ച രണ്ടുതരം ഇബാദത്തും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് ആ വാക്ക് എന്ന് ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ച് കാണുമെങ്കിലും അതിന് ന്യായീകരണം കാണുന്നില്ല. കാരണം, ജിന്നുകളെയും മനുഷ്യരെയും സൃഷ്ടിച്ചത് എന്തിനുവേണ്ടിയാണെന്നാണല്ലോ ഇവിടെ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. മറ്റ് വസ്തുക്കളെപ്പറ്റി ഇവിടെ പറയാത്ത സ്ഥിതിക്ക് അവരെ രണ്ട് കൂട്ടരെയും സൃഷ്ടിച്ചതിൽ അടങ്ങിയ പ്രത്യേക ഉദ്ദേശ്യം എന്താണെന്ന് മാത്രം വിവരിക്കേണ്ട സന്ദർഭമാണിത്. അതാകട്ടെ, ആരാധനയുമാകുന്നു.

﴿59﴾ എന്നാൽ, അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക് നിശ്ചയമായും തങ്ങളുടെ കുറ്റാളികളുടെ വിഹിതം പോലെയുള്ള വിഹിതം ഉണ്ട്. അതിനാൽ, എന്നോടവർ ധൃതികൂട്ടാതിരിക്കട്ടെ!

فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِّثْلَ ذُنُوبِهِمْ

أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥٩﴾

﴿60﴾ അപ്പോൾ, അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് തങ്ങളോട് വാഗ്ദത്തം (അഥവാ താക്കീത്) ചെയ്യപ്പെടുന്ന (ആ) ദിവസം നിമിത്തം നാശം!

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمْ

الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٦٠﴾

﴿59﴾ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും യാതൊരു കൂട്ടർക്കുണ്ട് ظَلَمُوا അക്രമം ചെയ്ത മِثْلَ ذُنُوبِهِمْ വെള്ളപാത്രം, കൊട്ടക്കോരി (പങ്ക്, വിഹിതം) വെള്ളപാത്രം (വിഹിതം) പോലെ أَصْحَابِهِمْ അവരുടെ ആൾക്കാരുടെ (കുറ്റാളികളുടെ) فَوَيْلٌ ﴿60﴾ അതിനാൽ അവർ എന്നോട് ധൃതി കൂട്ടാതിരിക്കട്ടെ അപ്പോൾ നാശം, കഷ്ടം لِلَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് مِنْ يَوْمِهِمْ അവരുടെ ദിവസം നിമിത്തം, ദിവസത്താൽ الَّذِي يُوعَدُونَ അവരോട് വാഗ്ദത്തം (താക്കീത്) ചെയ്യപ്പെടുന്നതായ

ഇവരുടെ മുമ്പ് ഇവരെപ്പോലെ അക്രമികളായിരുന്ന പല ജനതയെക്കുറിച്ചും, അവർക്ക് ബാധിച്ചതും ബാധിക്കുവാനിരിക്കുന്നതുമായ ശിക്ഷകളെക്കുറിച്ചും മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. അവർക്ക് ലഭിച്ച ശിക്ഷയിൽ ഒട്ടും കുറയാത്ത പങ്ക് ഈ അക്രമികൾക്കും ലഭിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. അതിന് ധൃതികൂട്ടി പരിഹസിക്കുന്നത് അവർക്ക് അത്രനന്നല്ല. അവരോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ട ആ ദിവ

സം- കിയാമത്തുനാൾ- വരുമ്പോഴായിരിക്കും അവിശ്വാസികളുടെ ഏറ്റവും വമ്പിച്ച നാശം എന്ന് സാരം.

വലിയ വെള്ളപ്പാത്രം (ബക്കറ്റ്) എന്നാണ് بونذ എന്ന വാക്കിന്റെ ഭാഷാർത്ഥം. കിണറുകളിൽ വെള്ളം കുറയുമ്പോൾ അറബികൾ പ്രസ്തുത പാത്രങ്ങൾകൊണ്ട് ഓരോരുത്തർക്ക് ഇത്രപാത്രം എന്ന് വിഹിതം ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. ക്രമേണ ആ വാക്കിന് വിഹിതം, അല്ലെങ്കിൽ ഓഹരി എന്ന് അർത്ഥം കല്പിക്കപ്പെട്ടുവന്നു.

اللهم لك الحمد ولك المنة والفضل